

احمد ضیاً صدیقی سپهر:

(خجسته باد اول ماه می، روز همبستگی بین المللی کارگران)

کارگران جهان در منگنه

بحران اقتصادی نظام سرمایه داری جهانی!

اول ماه می، روز همبستگی جهانی کارگران در اوضاع و احوالی بر گزار میگردد که دنیای سرمایه داری در بحران عمیق مالی و تولیدی فرو رفته است و بیشتر از یک میلیارد انسان جهان ما، در بیکاری و فقر به سر میبرند و هر روز سرمایه داران با بیکار کردن هزاران کارگر زنده گی اجتماعی و خانواده گی آنها را به سوی نابودی سوق میدهند.

امسال کارگران جهان و در شرایطی روز همبستگی بین المللی کارگران را تجلیل میدارند که تنها در سال گذشته بیشتر از ششصد هزار کارگر در ایالات متحده آمریکا شغل و منازل خود را از دست داده اند و سرمایه داران با زرنگی می خواهند بار بحران مالی اقتصادی جاری نظام سرمایه داری جهانی را بر مردم و جامعه تحمیل کنند.

هر روز سرمایه داران به امکانات آسایشی زحمتکشان که محصول مبارزات چندین دهه کارگران و مردم آزادیخواه و عدالت پسند است حمله می نمایند.

در اول ماه می امسال، بشریت مترقی همگام با زحمتکشان جهان در شرایطی به استقبال این روز میروند که " دولتهای رفاه اجتماعی!" به ویژه در کشورهای پیشرفته سرمایه داری که حاصل قربانیها و مبارزات پیگیر زحمتکشان بودند، به دولتهای تاراج امکانات اجتماعی و آسایشی مردم تبدیل میگردند و آن دولتهای که زمانی مجری

قوانین بشری در جامعه اروپا تلقی میگردیدند اکنون به انواع فشار متوسل شده اند تا سطح مطالبات رفاهی و معیشت مردم را با هروسیله ممکن روز تا روز تنزیل دهند.

وضع قوانین غیرانسانی علیه مهاجرین و پناهنده گان، کاهش سبسیتهای دولتی به مردم و از بین بردن برخی امکانات تأمیناتی و آسایشی همه تلاشهای دولتهای سرمایه داری است که بار بحران اقتصادی را بدوش زحمتکشان جامعه می اندازند.

ما در حالی از اول ماه می ۲۰۰۹، تجلیل به عمل میآوریم که بحران عظیم سرمایه داری با سیاستهای مخرب و سودجویانه نئولیبرالیزم سراسرجهان را فرا گرفته است، بحرانی که بار هزینه های آن بدوش تهیدستان به ویژه مزد بگیران سنگینی میکند. طبق تازه ترین گزارش صندوق بین المللی پول، زیان بحران مالی اقتصادی جاری تاکنون به بیش از ۴ هزار میلیارد دالر رسیده و این بحران رو به گسترش است.

فریاد اعتراض میلیونها کارگر و مزدبگیران و خروش هزارها هزار از استثمارشونده گان در تمام نقاط جهان علیه نظام سرمایه داری جهانی و نهاد های مالی و تجاری جهانی آن، خود بیانگر وضعیت بحرانی اسفبار نظام سرمایه داری جهانی و افزایش جنبشهای ضد سرمایه داری است.

گسترش بیکاری و بی خانمانی، سقوط سطح زنده گی مردم، افول امکانات آسایشی اجتماعی مردم به ویژه طبقات زحمتکش و مزدبگیران، سقوط سطح مزد و بیمه های اجتماعی، درمانی و بیمه های بازنشسته گی محدود شدن امکانات آموزشی و عدم اطمینان به آینده از پیامدهای اقتصادی این بحران مالی - اقتصادی، نظام جهانی سرمایه داری هستند. همین اکنون فرزندان تهی دستان در اغلب کشورها کلاسهای درسی خود را ترک میکند تا در بازار کار، نیروی کار خود را بفروشند، تا باشد خانواده های خود را از فقر کشنده نجات دهند.

بحران جاری سیستم سرمایه داری، « نظام نوین جهانی!» نه تنها بر زنده گی اقتصادی مردم اثرات منفی وارد نموده است بل تشدید رقابتهای سیاسی، گسترش ابعاد جنگ و ملیتاریزم، سلب حقوق مدنی و سیاسی کتله های ملیونی مردم، گسترش تبلیغات

واپس‌گرایانه ضد بشری و تولید و بازتولید خشونت و تروریسم سازمان داده شده (دولتی و غیر دولتی) عواقب سیاسی دیگر آن است.

راه حل چنین بحرانهای مخرب اساساً پایان دادن به نظامهای است که با چنین بحرانها همزاد هستند. مادام که نظام سرمایه داری جهانی که خشونت بار و بحران زاست و فلاکت، جنگ و نابودی تولید میکند و در سراسر جهان فقر، بیکاری جمعی و نابرابری خشن اجتماعی به وجود می آورد پابرجاست، چنین بحرانهای فاجعه بار جامعه را در بر خواهد گرفت، به همین لحاظ است که کارگران آگاه در روز اول ماه می، بازم شعار پایان نظام سرمایه داری را سر میدهند و همبستگی خویش را با نیروهای ضد نظام جهانی سرمایه داری و سیاستهای نئولیبرالزم آن اعلام میدارند.

سیاستهای تسلط طلبانه اقتصادی - اجتماعی نیولیبرالیزم زیر عنوان " بازار آزاد !" که دیگر در پهنه جهانی ناکامی آنها به اثبات رسیده است بر مردم افغانستان رنجهای بیشتر را تحمیل می نماید.

وابسته گی های عمیق سیاسی - اقتصادی افغانستان با نظام سرمایه داری جهانی، تاثیرات منفی خویش را بر وضعیت اقتصادی کشور وارد نموده و وضع را وخیم تر میسازد.

حاکمان کشور که خود را در خدمت نظام سرمایه داری جهانی قرار داده اند قبل از آنکه در فکر رفا و بهبود زنده گی مردم فقیر کشور باشند در فکر غارت و چپاول ثروت‌های ملی و دارایی های مردم اند، آنها موظف به تأمین سود برای نظام جهانخور سرمایه داری اند. هیچگونه استراتژیک و راهکاری برای رفا، آسایش و انکشاف زنده گی اقتصادی - اجتماعی زحمتکشان کشور ندارند.

زحمتکشان افغانستان که زیر شدید ترین استثمار طبقاتی قرار دارند و ستم مضاعف را در رابطه به تشدید تضاد کار و سرمایه از یک طرف و فشارهای ارتجاع قرون وسطایی و شبکه های ارتجاعی مافیایی! " قومی - مذهبی!" از سوی دیگر متحمل میگردند، فقط با ایجاد نهادها و تشکیلات متعلق به خود میتوانند به بهبود وضع

اقتصادی – اجتماعی خویش نایل آیند و آرمانهای خود را برای ایجاد یک دنیای بهتر
به واقعیت برسانند.

مستحکم باد همبستگی جهانی کارگران

۳۰ اپریل ۲۰۰۹

www.ayenda.org